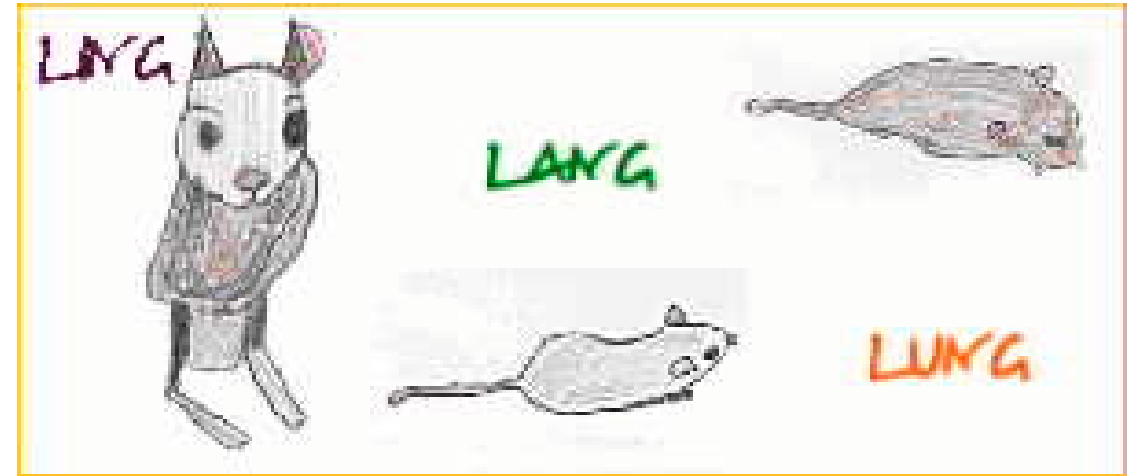

הדרקון המתעורר

כתבו וציירו ילדי כיתה ד' בי"ס פ. ברט בצרפת

היה היו פעם שלושה עכברים קטנים שקראו להם לינג, לאנג ולונג. הם חיו בחור שבחומה גדולה בסין. הם לא היו עשירים, אבל היה להם מספיק מזון כדי לעבור את החורף הקרוב. אך הם חיו בפחד מתמיד, כי ביתם נמצא מעל ארמונו של דרקון, אשר ישן כבר אלפי שנים. הם היו בטוחים שהדרקון יתעורר בקרוב ויטרף אותם. ובאמת יום אחד הכל התחיל לרעוד ולזוז, כל כלי החרסינה שלהם נשברו ואז השתרר שקט חשוד.

העכברים התחילו לבכות מרוב פחד. ושוב נשמע רעש איום ולואונג הדרקון יצא ממעמקי האדמה, כשלהבות שאול פורצות מפיו. צריך לפעול מיד!

לינג, לאנג ולונג לא חשבו זמן רב אלא חיפשו מיד מעבר סתרים שבביתם. הם נכנסו לשם ללא היסוס. אור חלוש הופיע במעבר. הם פנו אליו ושם בתוך החדר

המאור ראו עכבר זקן מאוד. הוא היה עכבר קדום ביותר ושמו היה קאו. העכבר קאו אמר "אעזור לכם להמית את הדרקון בחרב המכושפת הזו, אך לשם כך

עליכם למצוא שלושה דברים. ואלה הם:

הוא התאהב מיד בחתולה. "אני רוצה להתחתן אתך" קרא.

"אני מסכימה, אך כמתנת האירוסין תן לי טבעת עשויה מהפרווה השחורה שלך." למרות שהדבר הכאיב לו מאוד, חתך ליצי' פס רחב מפרוותו ועשה ממנו טבעת, אותה ענד לחתולה. אלא שתוך כדי כך נפל צווארון

הקסמים והחתולה הפכה שוב לעכבר לינג. לינג התחיל לברוח מיד ובשארית כוחותיו הצליח להתחמק מהעיר האסורה. הוא הגיע חזרה לעכבר קאו הזקן ומסר לו את הפרווה. קאו שם אותה בארגז הקסמים שלו.

באותו הזמן לאנג הגיע לחוף אגם הברבורים. מי האגם היו כחולים וצחים. לא רחוק הוא ראה את הברבור היושב בקצה האגם עם כנף שבורה ובוכה

- קצת מפרוותו של חתול הקיסר. החתול הזה שונא עכברים וטורף אותם.

- פרח הלוטוס שבאמצע אגם הברבורים.

- דמעה של תנין קדוש שאינו בוכה לעולם."

והוסיף קאו "הנה שלושה דברים קסומים:

ללינג אתן צווארון שיקנה לו דמות של חתולה יפה.

ללנג אתן עלה של ורד בעל תכונות מרפאות.

ללונג אתן צלוחית נוזל אדום, חזק מאוד, שעוזר

להלחם בתנינים."

שלושת הגיבורים יצאו באומץ רב למשימות שלהם.

למחרת הגיע לינג לעיר האסורה, בה חי הקיסר

והחתול הנורא שלו בשם ליצי'.

הוא ענד את הצווארון ומיד

הפך לחתולה נהדרת. בקפיצה

אחת הוא עלה על הקיר סמוך

לליצי'. החתול תחיל כבר

לפשוט את ציפורניו כשראה כי

מולו באה חתולה בעלת פרווה

לבנה. למראה הוא נשאר עם

פה פעור והסמיק עד אוזניו.

מרב כאבים.

"אוכל לרפא את הכנף שלך" אמר לאנג "אך תמורת זאת תשיט אותי לאמצע האגם כדי שאוכל

לקטוף פרח הלוטוס."

הברבור התלבט קשה כי הוא היה ממונה על שמירת פרחי הלוטוס שבאגם, אבל הכנף כאבה לו מאוד והסכים להצעה. לאנג שם את עלה הורד על כנפו של הברבור וזו נעשתה שוב שלמה. הברבור השיט את לאנג לפרח הלוטוס וחזרה, עם הפרח,

אל החוף.

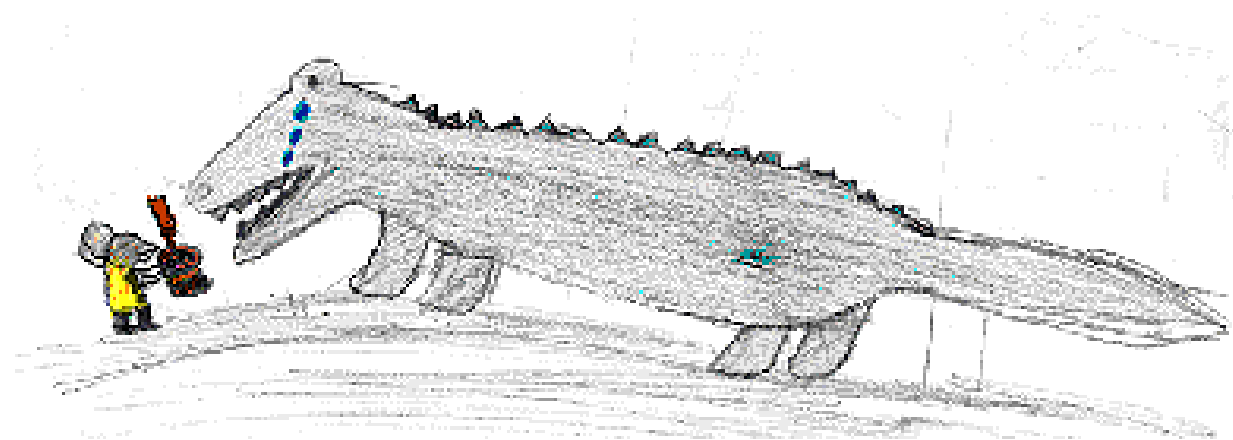
לאנג חזר עם פרח הלוטוס לקאו וזה שמר את הפרח בארגז הקסמים שלו.

לא נשאר אלא לחפש את דמעת התנין הקדוש. לונג הגיע לנהר הגדול, שבו חיו התנינים. הוא ראה שאחד מהם שמן יותר מהאחרים והבין שזהו בעל תיאבון גדול. הוא התקרב אליו והוציא את ארוחת בוקר שלו מתרמיל. התנין התקרב אליו ואמר "אני רעב" ולונג ענה "אני מוכן להתחלק אתך. הנה כריך ועוד קצת קטשופ לטעם טוב" והוא שם מנה גדושה של פלפל חריף על הכריך. התנין התנפל על הכריך ואכל את כולו בבת אחת. מיד נעשה כולו אדום ובפעם הראשונה בחייו התחילו דמעות לזלוג מעיניו. הדמעות היו כה גדולות שיצרו אגם שלם על

והדרקון נפל מת.
הגיבורים שלנו עברו לגור בארמונו של הדרקון ושם
ערכו נשף אדיר לכל אלה שעזרו להם להלחם
בדרקון.

כעבור זמן מה גופו של הדרקון הפך לערמה גדולה
של יהלומים וכולם נהנו מהעושר הזה.
לינג, לאנג ולונג נעשו מפורסמים בעולם כולו וחיו
עוד מאות שנים.

הארץ. לונג טבל צלוחית באגם ועם הדמעות
הנדירות אלה חזר מהר אל העכבר הזקן.
קאו צירף את בקבוק הדמעות אל שני החפצים
הקסומים האחרים, ערבב אותם היטב ושפך את
התמיסה על חרב הפלא שלו. עם הנשק הקסום
הזה התייצבו שלושת העכברים הקטנים, לינג,
לאנג ולונג לפני הדרקון לואונג האיום.
אלא שהחרב הקסומה הייתה כה כבדה
שהעכברים הקטנים לא היו מסוגלים להניף אותה.
הם התחילו להזעיק עזרה ומיד באו אליהם כל
עכברי העולם, כל ציפורי השמיים, הברבור מאגם
הברבורים, ואפילו ליצ'י, חתול הקיסר והתנין
הקדוש מהנהר הגדול. ביחד כולם הניפו את החרב